

биват гръцките удари и да доказват, че подозрението към българите в неверност на султана било злобно и клеветническо. През есента става обира на орханийската поща, арестуването на Общи и разкриване на сжзаклятническото дяло. Турците се възбудили и настръкнали твърде много против българите в Цариград. Екзарх Антим I поискал един-два пъти да се яви пред министрите, ала те не го приемали. И когато най-сетне великия везир приел екзарха, той се отнесъл сжрдито и натъкнал, че младите българи вършат работи, които не били в полза на мира и спокойствието на царството. Турските вестници написали остри статии против българския народ, а гръците бълвали огън и жупел против враговете на падишаха.

Високата Порта, щом се известила, че „сжрбина“ Д. Общи е работил за българското комитетско дяло, че обирът е направен от него с политически цели, решила, какво виновните в това дяло да се сждят не от обикновения сжд, а от особена, *извънредна комисия*, снабдена с пълномощие да лови, изпитва, осжда на затвор, на заточение и на смърт безапелационно. Везиря назначил такава комисия в сжстав 3 души: двама членове на джржавния сжет — Кючук Саид паша и българина Иванчо х. Пенчович от Русе, сжщия, в чиято къща е преспал Левски през пребиваването му в Цариград. Третия член на комитета бил Шакир-бей, военен от главния щаб. Когато сжобщили назначението на х. Пенчович, той дълго се колебал от